

จาก 0

สู่ 100 ล้าน

คุณทำได้

- เกิดมาไม่ได้ร่ำรวย จะสามารถสร้าง 100 ล้านได้อย่างไร?
- จะรู้ได้อย่างไรว่า ทำอาชีพไหนถึงจะเหมาะกับตัวเรา และทำแล้วจะประสบความสำเร็จ?
- จะใช้จุดเด่นที่มีอยู่ในตัวคุณ สร้างความร่ำรวยได้อย่างไร?
- เอาเงินเก็บที่มีไปลงทุนต่อยอดอย่างไร ให้เรามีอิสรภาพทางการเงิน?

มาค้นหาตัวตนและพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตัวคุณ เพื่อสร้างอนาคตทางการเงินที่สดใส มั่งคั่ง และยังยืน!!

สารบัญ

PART 1 ทำไมต้อง “จาก 0 สู่ 100 ล้าน คุณทำได้” ? 8

ถ้าเกิดมาไม่ได้ร่ำรวย ร้อยล้านจะทำได้จริงหรือ?	10
ประวัติชีวิตที่ไม่มีเงินของผม	11
โลกแห่งทุนนิยม โลกที่เราต้องอยู่กับมัน	16
ความคิดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับความมั่งคั่งร่ำรวย	18
เราต้องมีจุดหมายและความฝันที่ชัดเจนว่าอยากรวยเพื่ออะไร?	42
วิธีช่วยในการสร้างเป้าหมายแห่งความร่ำรวยให้ชัดเจนขึ้น	46
การไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จต้องใช้เวลา	52
นอกจากเวลาแล้ว ยังต้องใช้โอกาสที่เหมาะสมด้วย	58
หาเส้นทางและวิธีปฏิบัติจริงเพื่อไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จของเราให้ได้	59
การสร้างหนทางไปสู่เป้าหมายแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย	62

PART 2 หลักการคิดที่ควรรู้เพื่อสร้างความมั่งคั่งร่ำรวย 74

การลงทุนควรเน้นที่กระแสเงินเป็นหลัก มากกว่าเรื่องจำนวนเงินที่มี	75
อิสรภาพทางการเงินคือเป้าหมายที่แท้จริงของความมั่งคั่งร่ำรวย	82
การเป็นหนี้ไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเสมอไป	87
ความแตกต่างระหว่าง “ทรัพย์สิน” และ “หนี้สิน”	96

สารบัญ

ไม่มีเงิน ลงทุนยังไง?	100
ลงทุนโดยใช้ตัวเองเป็นต้นทุน	104
สร้างความชำนาญหรือคุณสมบัติโดดเด่นได้ด้วยตัวเอง	106
ชนิดของรายได้ที่เราควรสร้างเพื่อทำให้เรามั่งคั่ง	128
PART 3 แนวคิดที่เราควรมีในการสร้าง 0 สู่ 100 ล้าน	138
.....	
อยู่กับปัจจุบัน ไม่จมอยู่กับอดีต หรือฝันถึงแต่อนาคต	139
เข้าใจกฎแห่งแรงดึงดูด หรือ Law of Attraction ให้ถูกต้อง	143
อย่าให้น้ำหนักกับทุกสิ่งเท่ากัน ให้เน้นในสิ่งที่สอดคล้องกับเป้าหมายของเราเท่านั้น	149
พยายามอยู่ใกล้คนที่เก่ง มีความชำนาญ และเป็นคนจิตใจดี	153
เตรียมตัวเพื่อรับความผิดพลาด	167
เป็นคนช่างสังเกต ชอบอ่าน ชอบดู และชอบฟัง	171
รอโอกาสและจังหวะในการสร้างความมั่งคั่งด้วยการอดทน	178
วางแผนอนาคตด้วย “ตัวเลขมหัศจรรย์”	183
ต้องมีเงินเก็บไว้ใช้เมื่อเราเกษียณ	185
บทสรุป	190

PART 1

ทำไมต้อง

“จาก 0 เงิน
100 ล้าน
คุณทำได้” ?

ถ้าเป็นสมัยหลายสิบปีก่อน ใครบอกว่ามีเงินเป็นล้าน เราก็คงคิดว่ารวยแล้ว อยู่ได้แล้ว แต่นั่นคือ ค่าครองชีพสมัยข้าวแกงจานละสิบบาท น้ำอัดลมขวดละสองบาท รถคันละสองสามแสน น้ำมันลิตรละแปดบาท บ้านสองล้านก็หลังเบ้อเริ่มแล้ว แต่สมัยนี้ค่าครองชีพทะลุฟ้าไปไม่รู้กี่เท่าแล้ว ขนาดรถกระบะยังคันละเป็นล้าน คอนโดมีเนียมราคาสองล้านยังได้ห้องกระจุ๋มเดียว เงินล้านสมัยนี้ต่อให้เราใช้แบบระวังๆ ยังสลายหายไปได้ในเวลาอันไม่นาน ทุกวันนี้คำว่า Millionaire ที่แปลว่า เศรษฐีเงินล้านนี้เป็นเรื่องที่แทบไม่อยู่ในสายตาอีกแล้ว

แล้วถ้าระดับสิบล้านล่ะ พอไหม? ถ้าใช้แบบระวังๆ ประหยัดๆ ก็คงพอไหวได้ในระดับหนึ่ง แต่เมื่อหันมาดูราคาสິงจำเป็นในชีวิตที่มีราคาสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามเวลาที่ผ่านไปและราคาจะสูงขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีทางที่จะลดลง หรือที่เรียกตามภาษาการเงินที่ได้ยินบ่อยๆ ว่า เกิด “สภาวะเงินเฟ้อ” เงินระดับสิบล้าน ถ้าไม่นำไปลงทุนเพิ่มเติมให้จำนวนเงินเพิ่มขึ้น ภายในไม่กี่ปี เงินระดับสิบล้านนี้ก็คงอยู่ได้ไม่นานล่ะครับ เช่นเดียวกันทุกวันนี้ คนมีเงินระดับสิบล้าน ก็ไม่ค่อยถือว่ารวยแล้ว ถือว่าพอใช้ได้

นั่นเป็นสาเหตุว่า ระดับร้อยล้านคือ เป้าหมายที่ควรอยู่ในใจเรา (รวมถึงตัวผมในสมัยที่ยังยากจน สร้างเนื้อสร้างตัวด้วยเช่นกัน) เพราะระดับร้อยล้าน ถ้าเรามีความรู้ในการบริหารการเงินในระดับหนึ่งไม่ต้องถึงกับเป็นเซียนการเงิน ก็น่าจะทำให้เรามีชีวิตที่สุขสบาย สามารถดูแลคนที่เรารักและครอบครัวของเราได้อย่างดีและมีความสุขครับ

ถ้าเกิดมาไม่ได้ร่ำรวย ร้อยล้านจะทำได้จริงหรือ?

หลายท่านอาจจะสงสัยว่า ผมซึ่งเป็นคนเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ตัวผมเองมีปัญญาทำได้จริงหรือยัง เห็นคนเขียนหนังสือแนวนี้เยอะแยะ แต่มักจะเป็นการแปลจากหนังสือต่างประเทศ รวบรวมบทความที่ทำให้เรามีกำลังใจ คึกคัก ให้บรรลุจุดหมาย เน้นไปทางแนวคิดวิทยาเป็นหลัก แต่ผู้ที่เขียนหรือแปลหนังสือเล่มนั้นไม่ได้มีประสบการณ์ที่บรรลุเป้าหมายร้อยล้านได้จริง หรือไม่ก็เป็นลูกคนรวยอยู่แล้วเขียนยังไงก็เขียนได้ เพราะเกิดมาก็อยู่ในครอบครัวที่รวยระดับร้อยหรือพันล้านอยู่แล้วนี่

ผมตอบได้อย่างมั่นใจเลยครับว่า “ผมเกิดมาในครอบครัวที่ไม่ได้ร่ำรวย ออกจะติดลบด้วย แต่ก็สามารถบรรลุจุดหมายร้อยล้านที่ตั้งไว้ได้ และผมก็เชื่อว่า ทุกท่านที่ถือหนังสือเล่มนี้อยู่ในมือก็สามารถทำได้เช่นกัน เพราะนั่นแสดงว่า อย่างน้อยท่านมีความตั้งใจจริง ไม่เหมือนคนส่วนใหญ่ที่เอาแต่คิดเอาแต่ฝันขอให้เงินมันลอยมาหาเอง รอจนตายก็ตายไปอย่างจนนั้นล่ะครับ”

ประวัติชีวิตที่ไม่มีเงินของพ่อ

ขอเล่าประวัติส่วนตัวของผมให้ท่านผู้อ่านฟังซักนิดนึง เป็นการยืนยันให้มั่นใจว่าไม่ได้เกิดมาร่ำรวยอะไร เพียงขอให้ท่านรู้เคล็ดลับ เทคนิคที่ถูกต้อง ก็สามารถสร้างร้อยล้านขึ้นมาด้วยมือของท่านเองได้จริงๆ ไม่ต้องมาเสียเวลาลองผิดลองถูกเหมือนผม

หลายครั้งที่ผมได้ยินคนพูดอย่างน้อยเนื้อต่ำใจว่า “ฉันมันจน” “ฉันไม่มีปัญญาซื้อ” “ฉันไม่ได้เกิดมาพ่อแม่รวย” “อยากรวย” “อยากได้แต่ไม่มีเงิน” “มีเวรมีกรรมเลยจน” “คงทำบุญมาแค่นี้” และคำพูดทำนองนี้อีกมากมาย ซึ่งคำพูดในลักษณะนี้ เป็นการโยนความผิดที่จะใช้ชีวิตที่ดี มั่งคั่ง มีความสุข ทั้งลงดังชยะอย่างน่าเสียดาย เพราะเหมือนกับเป็นการพูดสะกดจิตตัวเอง ทุกๆ วัน ว่า “ฉันไม่มีวันรวย” นั่นเอง อยู่มาอย่างไร ก็อยู่ไปอย่างนั้น ไม่คิดที่จะสร้างความฝันของชีวิตตัวเองให้เป็นจริงขึ้นมา ถ้าไม่สร้างแล้วมันจะมีขึ้นมาได้อย่างไรละครับ มันเป็นไปได้

คราวนี้ผมขอเล่าเรื่องตัวเองว่า มีที่มาที่ไปอย่างไร ผมเกิดมาในครอบครัวฐานะปานกลางโดยคุณพ่อเป็นข้าราชการบำนาญ ส่วนคุณแม่เป็นแม่บ้าน และมีพี่ชายอีกหนึ่งคน โดยมีผมเป็นน้องคนเล็ก ก็เรียนหนังสือใช้ชีวิต เรียนๆ เล่นๆ เหมือนเด็กในวัยเดียวกัน แต่เคยแอบสงสัยว่า ในช่วงใกล้ๆ สิ้นเดือน ทำไมตอนเช้าก่อนไปเรียน คุณแม่ชอบตัมบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปรสต่างๆ วันกันไปมาให้ทานบ่อยจัง (ซึ่งพอโตขึ้นมาถึงรู้ว่า ก็เพราะที่บ้านมีเงินไม่พอที่จะซื้ออาหารดีๆ อร่อยๆ นั่นเอง) แต่ชีวิตของผมมาถึงจุดเปลี่ยนเมื่อผมขึ้น ม.1 คุณพ่อก็เสียชีวิตลง ปัญหาเรื่องเงินไม่พอใช้ในบ้านก็เริ่มชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มรับรู้ได้ว่า ญาติๆ บางคน ดูถูกคุณแม่ ดูถูกผม ว่าจน ไม่มีเงิน พอโตเป็นวัยรุ่น ก็เริ่มรับรู้มากขึ้น ถึงขั้นมัธยมปลายก็เริ่มเปรียบเทียบชีวิตตัวเองกับคนอื่นว่า ทำไมเขาถึงได้ใช้ของดีๆ เสื้อผ้าดีๆ เท่ๆ เพื่อนๆ บางคน

ที่มีครอบครัวฐานะดี ก็ขับรถมาโรงเรียน มารับสาว ทำไมตัวเราไม่มีอะไรเลย เวลาขึ้นรถเมลไปเรียนทุกวัน เห็นคนท้องยืนโหนรถเมล เห็นบางครอบครัว ต้องซ้อนมอเตอร์ไซค์กันทั้งบ้าน เคยเห็นกันใช่ไหมครับ? ที่คุณพ่อซี คุณแม่ ซ้อน ระหว่างกลางคุณพ่อและคุณแม่ก็มีลูกคั่นกลาง แล้วคุณแม่ก็ยังอุ้มลูกอีก คน บางทีตะกร้าหน้ารถมีน้องหมาอยู่อีกตัวด้วย ถ้าเกิดอะไรผิดพลาดขึ้น คงมีการสูญเสียครั้งใหญ่แน่นอน เลยรู้สึกว่ถ้าอนาคต มีครอบครัวเราต้องมีความพร้อมทางการเงิน ไม่ให้คนที่เรารักลำบาก ต้องอยู่ในสภาพแบบนี้ พอมองออกมานอกหน้าต่างรถเมล เห็นคนขับรถเบนซ์ ก็เริ่มสงสัย เอ๊ะ เค้าทำยังไง ถึงซื้อรถแพงๆ คันละหลายล้าน แบบนี้ได้อย่างไร นั่งผ่านบ้านหลังใหญ่ๆ สวยๆ หลังละหลายๆ ล้าน ก็คิดว่าเค้าได้มายังไง เงินเดือนสมัยนั้น อยู่ที่ 7,000-10,000 บาท มันเป็นไปได้เลยที่จะมีเงินเหลือเพียงพอ มาซื้อสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ คนที่มีเงินเพียงพอ และจัดหาสิ่งที่ดีที่สุดตามที่เขาต้องการได้ ต้องมีแนวความคิดแตกต่างจากที่เราได้เรียนรู้มาแน่นอน การเรียนในโรงเรียนเพียงอย่างเดียว คงไม่เพียงพอ ที่จะทำให้เราทำเหมือนพวกเขาได้ เพราะหลักสูตรและผู้สอนในระบบการเรียนปกตินั้น ไม่ได้เน้นที่เรื่องการสร้างรายได้ ไม่ได้เน้นการสร้าง ความมั่นคงทางการเงินจริงๆ จังๆ

พอเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย มีอิสระในการใช้เวลาเรียนมากขึ้น ก็เลยพยายามหาประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการสร้างรายได้ให้มากขึ้น ไม่เน้นเอาแต่เรียนเพียงอย่างเดียว ช่วงเรียนมหาวิทยาลัย มีกิจกรรมที่ผมได้รับมอบหมายจากเพื่อนๆ ให้ทำเยอะมาก เป็นประธานภาควิชา ประธานเชียร์รับน้อง หัวหน้าฝ่ายหาเงิน และอื่นๆ อีกเยอะ ซึ่งล้วนเป็นการฝึกให้ผมมีมุมมองในการบริหารจัดการ ทั้งบุคคล การเงิน และการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ผมจะไม่ค่อยมาดูแลกิจกรรมร้องเพลง ปรบมือ เต็มรัซึกเท่าไร เพราะผมคิดว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน ไม่ได้สร้างความชำนาญทางธุรกิจให้ผมมากนัก เพื่อนๆ คนอื่นเลยรับหน้าที่ดูแลกิจกรรมแนวบันเทิงนี้ไปรับผิดชอบอย่างเต็มที่เพราะพวกเขาชอบเฮฮากันอยู่แล้ว

ในช่วงเรียนมหาวิทยาลัย ผมเป็นคนที่ขาดเรียนมากที่สุด โดนอาจารย์หมายหัวว่า จะไม่ให้สอบเพราะเวลาเรียนเกือบจะไม่พอหลายครั้ง แต่ก็พยายามเรียนให้อยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งเป้าของตัวเองให้ได้ โดยคะแนนรวมเมื่อเทียบกับกลุ่มนักศึกษาชายในภาควิชาเดียวกันตอนเรียนจบ คะแนนของผมอยู่ในอันดับที่ 2 ซึ่งจริงๆ แล้วก็เป็นการฝึกการบริหารการใช้เวลาให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผมนั่นเอง เพราะเวลาที่ไม่เข้าเรียนนั้น ผมใช้ไปในการสร้างรายได้เพื่อหาเงินทุนให้ตัวผมเอง โดยเริ่มสอนพิเศษภาษาอังกฤษให้กับน้องๆ นักเรียนตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมัธยมปลาย (จริงๆ แล้วผมสอนตั้งแต่ผมอยู่ ม. ต้น ก็สอนน้องประถม พออยู่ ม.ปลาย ก็สอนน้อง ม.ต้น) บางครั้งไปรับเสื้อผ้าที่ผลิตจะส่งไปขายต่างประเทศ แต่มีตำหนิดหน่อยๆ โดยซื้อมาในราคาต้นทุนที่ไม่แพง แล้วไปนั่งขายเสื้อผ้าริมถนนเขาวราช เป็นการฝึกตัวเองให้เคยชินกับการสร้างรายได้ ไม่เอาแต่เรียนอย่างเดียว ช่วงที่เรียนมหาวิทยาลัยนั้นตรงกับสมัยที่ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ในตอนนั้นตลาดอสังหาริมทรัพย์กำลังร้อนแรงมาก ผมมีเวลาว่างก็ไปเคาะประตูตามบ้าน ฝึกติดต่อซื้อขายที่ดิน ก็ไม่ประสบความสำเร็จหรอกครับ แต่อยากรู้ว่าเค้าทำกันอย่างไร? ผมอยากได้ประสบการณ์จริงๆ เพื่อจะได้เตรียมพร้อมไว้เมื่อมีโอกาสมาถึง ตัวผมเองจะได้มีความพร้อมสำหรับโอกาสนั้นๆ ไม่ใช่เพิ่งจะมาเริ่มเรียนรู้เรื่องนั้นๆ เพราะโอกาสที่ตินั้นอาจจะผ่านเราไป และระหว่างช่วงเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น ในใจก็คิดอยู่เสมอว่า เรียนจบไม่ทำงานด้านที่เรียนมาอยู่แล้ว เพราะรู้ว่ารายได้จากงานประจำนั้นไม่เพียงพอสำหรับการสร้างความมั่นคงและมั่งคั่งทางการเงินอย่างที่ผมต้องการ แต่ก็ต้องป้องกันความผิดพลาดไว้ก่อน เพื่อความฝันในการสร้างความร่ำรวยของผมไม่ล้มเรื่ง ก็ยังมีรายได้จากอาชีพตามวุฒิที่เรียนจบมารองรับอยู่

มีวันหนึ่งกลับจากมหาวิทยาลัยมาที่บ้าน เห็นแม่นั่งร้องไห้เพราะกู้เงินนอกระบบ เจ้าของเงินจะมาทวงเงินคืน แม่ไปขอยืมใครก็ได้ ญาติๆ เพื่อนๆ ก็ไม่มีใครให้ยืม ถามแม่ว่ายืมเขามาเท่าไร แม่บอกว่า “ห้าพัน” ผมก็เอาเงิน

ที่เก็บสะสมจากการเริ่มสอนพิเศษในสมัยนั้น (พ.ศ. 2531) ซึ่งพอดีกับการใช้หนี้ให้แม่ทั้งหมด แม่ถามว่าเอาเงินมาจากไหน? ผมตอบไปว่า เป็นเงินที่เก็บมาด้วยตัวเองจากการสอนหนังสือ เหตุการณ์ในวันนั้นยังเป็นแรงผลักดันถึงความรับผิดชอบของผมที่ต้องสร้างความมั่นคงทางการเงินเพื่อดูแลคนที่เรารักให้ได้ เพราะเมื่อถึงเวลายากลำบากจริงๆ ก็ยากที่จะมีคนอื่นยื่นมือเข้ามาช่วยเราต้องยืนอยู่บนขาตัวเอง มันเป็นสิ่งที่ต้องทำให้ได้ เพราะผมเชื่อว่าความมั่นคงทางการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นในการอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง

แรงบันดาลใจอีกประเด็นหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา เกิดจากเวลาที่ผมมีโอกาสได้ไปต่างประเทศมักจะมึนงงไม่ค่อยไปสนใจเรื่องแหล่งท่องเที่ยวเท่าไรนัก แต่ชอบสังเกตดูชีวิตความเป็นอยู่ของที่นั่น ดูผู้คน ดูเศรษฐกิจ และในปีที่ผ่านมา ผมได้ไปอยู่ที่เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่ามีวัยรุ่น คนหนุ่มสาวตกงาน เป็นคนเร่รอน เป็นขอทานริมถนนมากมาย ส่วนคนที่ทำงานรับเงินเดือน ค่าจ้างในรูปแบบต่างๆ ต้องมีค่าใช้จ่ายสูงมากทั้งเรื่องอาหาร และที่พัก ซึ่งคนส่วนใหญ่ต้องเช่าอพาร์ทเมนท์อยู่ ไม่มีที่อยู่เป็นของตัวเองเพราะราคาสูงมาก เงินที่หามาได้ในแต่ละเดือนแทบจะไม่พอใช้ และหลังจากที่ผมกลับมาได้ไม่ถึงสัปดาห์ ก็มีผู้ชายวัยกลางคนยิงหัวหน้าตายกลางถนนย่านธุรกิจที่นั่นเพราะโดนไล่ออกจากงาน ซึ่งปัญหาจากเรื่องเงินไม่พอใช้นี้เป็นสิ่งที่คนทั้งโลกจะต้องเจอเหมือนกันแน่นอน แนวโน้มของปัญหาเรื่องการเงินนี้มีแต่รุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จึงหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นคู่มือช่วยให้อีกหลายๆ คนสามารถวางแผนสร้างความมั่นคงทางการเงินให้เกิดขึ้นจริง